

[Erhard Jakobsen]

Men jeg ville blot ønske, at den socialdemokratiske rejselest valgte nogle andre mål; der er jo mange rejsemål for danske turister. Hvad med at tage til Sverige? Det er ikke så langt. Hvad med at se lidt på, hvad hr. Palmes regering har lavet i Sverige for at imødegå de vanskeligheder, som Danmark har flere af end Sverige? Hvordan har man gjort det? Hvordan har Mitterrand og hans styre i Frankrig imødegået krisen? Og hvordan har den i øvrigt udmærkede statsminister Gonzales klaret problemerne i Spanien? Alle steder bliver disse regeringer angrebet for nøjagtig de samme ting, som socialdemokraterne herhjemme angriber firkløverregeringen for. Det viser igen hulheden i den kritik. Så ikke mere om det og i og for sig heller ikke om dagsordenerne, for de kommer jo ikke til afstemning alligevel, så der er ingen grund til at gå ind på det, men at man kan finde på at foreslå tvangsopsparing! Jeg har to eller tre gange været med til at stemme for tvangsopsparing, og jeg har hver gang svoret på og fået andre parlamentarikere til at sværge på, at det gør vi aldrig mere, for det er skruphæmmende tosset. Man straffer nogle folk, som slet ikke fortjener at blive inddraget i dette her. Men som sagt: det kommer ikke til afstemning, så lad det ligge. Det gør udenrigspolitikken jo heller ikke i dag.

Men jeg vil gerne sige følgende: CD værd sætter den tone, der var i statsministerens redegørelse om udenrigspolitikken, fordi den viser, at vi nu har en regering, en udenrigsminister og en statsminister, der ved, at man ikke sidder ivrigt rundt omkring i de andre lande og siger: hov, nu må vi lige høre, hvad de siger i Danmark. Man har før haft indtryk af, at danske stats- og udenrigsministre ventede, at man endelig ikke foretog sig noget nogen steder, før man havde hørt Danmarks mening. Der er ingen, der spørger om Danmarks mening, det kan man være ganske rolig for. Vi har ret til at blive hørt, men der er ingen, der har pligt til at rette sig efter, hvad vi siger, og det benytter de sig af mange steder, det kan jeg godt garantere for. Der er næppe noget sted i hele verden, hvor man finder på at udsætte en eller anden afgørelse af hensyn til, at man godt kunne lide lige at høre, ikke mindst hvad oppositionen i Danmark sagde, for det er jo den, der har flertal i disse spørgsmål. Jo, i Sovjetunionen følger man det med stor interesse, dér kan man reg-

ne med ikke et vågent publikum, for det er der jo ikke noget af i Sovjet, men med en radio og et TV, der vil fortælle folk, at der nu er et land inden for NATO, der vakler, og at det land er Danmark. Det kan man glæde sig over – hvis det giver anledning til glæde.

For centrum-demokraterne er det vigtigt at understrege – og vi håber, der er et stort flertal for det – at Danmark ikke er et neutralt land, og at Danmark ikke fører en neutralitetspolitik. Danmark står ikke lige i sit forhold over for stormagterne Sovjet og USA. USA er vor allierede, USAs styrke bestemmer vores sikkerhedsgrad. Sovjet gør alt, hvad Sovjet kan, for at gøre sig upopulær i alle vestlige lande, nu senest i Sverige, og jeg håber, man bemærker, at det svenske socialdemokrati er ved at ændre sin forsvarspolitik, af samme grund formentlig. Det burde andre tage ved lære af.

For os er der himmelvid forskel på stormagterne USA og Sovjet, og det håber jeg må komme frem ved hver en lejlighed. Det understreges ikke ved, at man rejser over til dem begge to og taler på lige fod med dem begge to – tror man, for man ved jo godt, at det ikke passer.

Men vi er helt tilfredse med, at regeringen erkender den verdenspolitiske situation, at det ikke er gode råd og moralsk belæring fra Danmark, man er mest interesseret i at høre, når man skal tage stilling til de storpolitiske problemer.

Må jeg så om skattereformen sige, at dér jo sandelig heller ikke er noget nyt. Man må da ikke forlange, at regeringen skal komme med noget nyt, for der er ingen, der kommer med noget nyt selv. Hvor skulle det nye komme fra? Tanken om en skattereform har været luftet hvert tredje år, så længe jeg har siddet herinde. Nøjagtig de samme krav om forenklinger og alle de dér forskellige ting har været sagt hele tiden, og det ender nogenlunde på samme måde hver gang. Det er muligt, at denne regering og denne skatteminister har styrke til at komme igennem med noget; det har de tidligere ikke haft. De har nok kaldt det en skattereform, men det var nogle små lapperier, og det tror jeg også man skal være tilfreds med. Jeg er slet ikke sikker på, at det egentlig er denne store omkalfatring, der skal til.